

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/140/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6918010377
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6918010377.1

Uznesenie

Krajský súd Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Mária Šuleja a JUDr. Slavoja Sendeckého, na verejnom zasadnutí dňa 4. decembra 2019, prejednal odvolanie obžalovaného T. X., proti rozsudku Okresného súdu Rimavská Sobota z 09.07.2019 sp.zn. 11T/63/2018 a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného T. X. z a m i e t a.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súdu prvého stupňa bol obžalovaný T. X. uznaný za vinného z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b) Tr. zák. v súvislosti s ust. § 138 písm. j) Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

od 07.06.2017 až doposiaľ v obci D., okres Q. K., v K. Q. a všade inde, kde sa zdržiaval si neplnil vôbec svoju vyživovaciu povinnosť, ktorá mu vyplýva z § 62 ods. 3 a nasl. Zákona o rodine číslo 36/2005 Zbierky zákonov a zo Zákona číslo 601/2003 Zbierky zákonov o životnom minime, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota, číslo konania 2P/20/2015-13 zo dňa 14.04.2015, právoplatným a vykonateľným dňa 04.06.2015, a to prispievať výživným na svoje tri maloleté deti Q. X., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., N. Z. X., nar. XX.XX.XXXX v Q. K. a G. L. X., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., sumou vo výške po 30% zo sumy životného minima na každé nezaopatrené nepľnoleté dieťa mesačne, vždy do 20. toho dňa toho ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 01.04.2015 do rúk matky detí B. X., nar. XX.XX.XXXX v Q. K., trvale bytom D. XXX, okres Q. K., čo predstavuje od 07.06.2017 do 30.06.2017 sumu vo výške po 27,13 eur mesačne na každé dieťa a od 30.06.2017 až doposiaľ sumu vo výške po 27,32 eur mesačne na každé dieťa, ktorú vyživovaciu povinnosť začal za neho plniť Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Q. K., Pracovisko O. A., ktorý úrad vypláca matke B. X. náhradné výživné na tri maloleté deti X. vo výške po 27,32 eur mesačne, počnúc dňom 01.12.2017 na základe rozhodnutia číslo Q zo dňa 19.03.2018, právoplatného a vykonateľného dňa 26.03.2018 a nasl. rozhodnutí, aj napriek tomu, že za uvedené obdobie nikde nepracoval, nebol evidovaný ako uchádzač o zamestnanie na príslušnom Úrade práce, sociálnych vecí a rodiny Q. K., Pracovisko O. A., nepoberal žiadne štátne sociálne dávky, čím mu vznikol za uvedené obdobie do 09.07.2019 celkový dlh na bežnom zameškanom výživnom na všetky tri deti X. do rúk matky detí B. X. dlh vo výške 2.075,79 Eur.

Za to bol odsúdený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. s prihliadnutím na ust. § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2, 4 Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 28 mesiacov a podľa § 48 ods. 1, 2 písm. a) Tr. zák. bol na výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Obžalovaný podal v zákonnej lehote odvolanie, čo do viny aj trestu, ktoré odvolanie následne v písomnej forme doplnil, domáhal sa preskúmania rozsudku okresného súdu len vo výroku o treste. V dôvodoch odvolania poukázal na skutočnosť, že na hlavnom pojednávaní nebol prítomný a odvolanie za neho zahlásila iba obhajkyňa, preto toto uvedeným smerom upresňuje a prejavuje ochotu zaplatiť dlžné výživné 2.075,79 Eur, ale potrebuje istý čas na zadováženie uvedenej sumy. Chce dosiahnuť naplnenie ustanovenia o účinnej ľútosti, nakoľko chce zaplatiť zaostalé výživné. Inak poukazuje na to, že sa doznal k spáchaniu trestnej činnosti, hoci nie vždy mal dostatok finančných prostriedkov z objektívnych dôvodov

na platenie výživného. V dôsledku toho sa zamestnal v zahraničí, lebo nenašiel prácu na Slovensku. Predpokladá, že zoženie do verejného zasadnutia finančné prostriedky a následne sa domôže aplikácie ust. § 86 písm. a) Tr. zák. o účinnej ľútosti a bude spod obžaloby oslobodený v zmysle § 285 písm. f) Tr. por.

Krajský súd na základe odvolania obžalovaného preskúmal v zmysle § 317 ods. 1 Tr. por. zákonnosť napadnutého uznesenia v celom rozsahu, ako aj správnosť postupu konania, ktoré predchádzalo napadnutému rozsudku a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní dokazovanie po tom, čo určil termín hlavného pojednávania po zadržaní obžalovaného na základe príkazu na zatknutie, ale obžalovaný prehlásil, že sa dostaví na ďalšie hlavné pojednávanie a chce zaplatiť zaostalé výživné, aby dosiahol aplikáciu ustanovenia o účinnej ľútosti. Z týchto dôvodov potom bol prepustený prvostupňovým súdom na slobodu, napriek tomu sa nedostavil na hlavné pojednávanie 09.07.2019, toto bolo v súlade s Trestným poriadkom vykonané v neprítomnosti obžalovaného, pretože lehota na prípravu bola zachovaná, obžalovaný svoju neúčast' nijako neospravedlnil a nežiadal o odročenie hlavného pojednávania, ani nedokladoval, že by medzičasom zaplatil zaostalé výživné, tak ako sľuboval, resp. ako sa snažil presvedčiť súd, že má záujem toto zaplatiť.

Odvolací súd obdobným spôsobom bol nútený vykonať verejné zasadnutie v neprítomnosti obžalovaného za súhlasu krajského prokurátora, pretože obžalovaný bol riadne a včas upovedomený, resp. predvolaný na termín verejného zasadnutia, svoju neúčast' na verejnom zasadnutí neospravedlnil a tiež nedodrжал sľub a tvrdenie v odvolaní, že chce zaplatiť zaostalé výživné k rukám matky maloletých detí do verejného zasadnutia a takto chce splniť svoju povinnosť, aj sám sa dostane do situácie možného oslobodenia spod obžaloby.

Odvolací súd nezistil v napadnutom rozsudku žiadne pochybenie, vina bola u obžalovaného preukázaná prečítaním jeho výpovedí z prípravného konania na hlavnom pojednávaní, kde sa v podstate k spáchaniu trestnej činnosti doznáva. Okrem toho je usvedčovaný hlavne výpoveďou matky maloletých detí B. X., podľa ktorej obžalovaný od počiatku prinútil skutku za žalované obdobie nezaplatil ani minimálnu čiastku bežného alebo zaostalého výživného. Okrem toho bol obžalovaný usvedčený listinnými dôkazmi, hlavne rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo 14.04.2015 sp.zn. 2P/20/2015, právoplatným 04.06.2015, mu bola uložená povinnosť prispievať na výživné maloletých detí sumou vo výške po 30 % zo sumy životného minima na každé nezaopatrené dieťa. Je zrejmé, že obžalovaný túto vyživovaciu povinnosť neplnil, čím naplnil skutkovú podstatu prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1,3 písm. b) Tr. zák. s použitím § 138 písm. j) Tr. zák., pretože najmenej tri mesiace v období dvoch rokov neplnil úmyselne zákonnú povinnosť vyživovať iného a uvedený čin spáchal závažnejším spôsobom konania - na viacerých osobách.

Odvolací súd nezistil pochybenie ani vo výroku o treste, pretože obžalovanému bol uložený trest pri dolnej hranici trestnej sadzby upravenej v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zák., keďže u obžalovaného prevažoval priťažujúce okolnosti, bol dôvod na zvýšenie dolnej hranici trestnej sadzby o jednu tretinu a dolnou hranicou pri takto upravenej trestnej sadzbe je práve 28 mesiacov odňatia slobody s hornou hranicou 5 rokov odňatia slobody. Ukladanie iného druhu trestu ako nepodmienečného u obžalovaného neprichádzalo v úvahu, pretože v predmetnej trestnej činnosti sa čiastočne dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmienečného odsúdenia rozsudkom Okresného súdu Rimavská Sobota zo 07.12.2017 sp.zn. 3T/99/2017, kde pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák. bol odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere jedného roka, výkon ktorého mu bol podmienečne odložený na skúšobnú dobu dvoch rokov a skúšobná doba mala plynúť do 03.05.2020, pričom teraz prejednávanej trestnej činnosti sa začal dopúšťať 07.06.2017 a ukončená bola vynesením prvostupňového rozsudku 09.07.2019, ide o trvalý trestný čin, preto jeho dokonanie sa datuje dátumom 09.07.2019.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd považuje napadnutý rozsudok za zákonný, keďže súd prvého stupňa prihliadol na všetky významné skutočnosti v zmysle § 34 ods. 1,4 Tr. zák., ktoré mali vplyv na rozhodnutie o druhu a výmere trestu, vrátane predchádzajúceho spôsobu života odsúdeného, ale hlavne s prihliadnutím na rozsah a dĺžku páchania predmetnej trestnej činnosti, ich závažnosť z pohľadu záujmu spoločnosti na ochrane rodiny a riadneho plnenia si rodičovských povinností, zabezpečením výživy pre maloleté deti.

Obžalovaný bol správne pre výkon trestu zaradený do ústavu s minimálnym stupňom strázenia, pretože v posledných desiatich rokoch nebol vo výkone trestu odňatia slobody pre iný úmyselný trestný čin.

Z uvedených dôvodov teda odvolací súd rozhodol o zamietnutí odvolania obžalovaného ako nedôvodného tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.